

med dem, vil han faae at se, at jeg ingenlunde har været blind for, hvad der er forsømt med Hensyn til Flaadens Udvikling. Jeg har nemlig paatænkt at foreslaa Rigsdagen at bevilge de fornødne Summer til at indhente det Forsømte ved at forskaffe de Skibe, hvormed det efter min Overbevisning er nødvendigt at forpøge Flaaden, for at den paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade kan løse den Opgave, der vil blive stillet til den, hvis en Krig igjen skulde udbryde. Jeg tror saaledes at have gjort Rede for den Bet, jeg er gaaet, men jeg skal dog tillade mig med et Par Ord at berøre de Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med angaaende de andre Fordringer, der ere gjorte fra Krigs- og Marineministeriets Side. Det ærede Medlem syntes at antyde, at Anskaffelsen af et Bagerfartøi var mindre nødvendig. Manglen af et saadant hensigtsmæssigt Fartøi, som tillige kunde benyttes til at assistere Fyrstibene under Isforhold, er i en Række af Aar følt, og der er gjentagne Gange kommet Indstilling om at søge dette Savn afhjulpet. Det ærede Medlem siger, at man jo ved Marinen har Skibe, som maa være i tjenstdygtig Stand, da de endnu stadig staa opførte i Flaadens Tal, og at man kan benytte dem, selv om de ikke ere fuldt hensigtsvarende, hvorved man vil undgaa Anskaffelsen af et saadant temmelig kostbart Skib som det foreslaaede Bagerfartøi. Jeg maa imidlertid gjøre det høie Thing opmærksom paa, at de paagældende Skibe virkelig, som det ærede Medlem antydede, i og for sig ere mindre egnede til Opfyldelsen af den Tjeneste, der fordrer, og at de derhos vilde blive en hel Del kostbarere at holde i Spen end det paatænkte Bagerfartøi, hvilket altsaa vilde forpøge den aarlige Udgift. Efter hvad der er forhandlet ifjor og hvad der er indberettet til Marineministeriet, har jeg ikke troet at kunne forpøge at undlade at komme til Repræsentationen med en Begjæring om at faae bevilget det fornødne Beløb til Anskaffelsen af et saadant Fartøi. Det ærede Medlem kom tillige til at berøre, at det var noget Egent, at man vilde bygge dette Fartøi paa et privat Værft, og at det, naar man har sit eget Værft, var det Naturlige at bygge Skibet paa dette. Jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at det er rigtigt og hensigtsmæssigt at bygge paa Værftet, hvad der kan bygges, men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der ikke er udtalt noget om, hvor man har i Sinde at bygge dette Skib; der foreligger i Anmærkningerne til Finantsloven kun den Oplysning, at man hos et Skibsbyggerfirma her i Staden har forlangt Tegninger og Overflag til et saadant Skib samt en Opgivelse af, i hvor kort Tid dette Firma vilde være i Stand til at udføre en saadan Bestilling. I Øvrigt staa det for mig i Dieblisset som meget sandsynligt, at man, naar de for det kommende Finantsaar forlangte Midler til Nybygning paa Værftet blive bevilgede, vil kunne faae nok at gjøre der, saaledes at man kan

beskjæftige den ordinære Arbejdsstyrke. Videre kommer man vel heller ikke, men det staaer for mig tvivlsomt, om man ved Siden deraf kan bygge et saadant Bagerfartøi; det er imidlertid, som sagt, et Spørgsmaal, der slet ikke foreligger her. Med Hensyn til de andre Summer, det ærede Medlem gav Anvisning paa, at man kunde bespare, maatte jeg naturligtvis vente at møde det ærede Medlem som Modstander ved det Forlangende, som er stillet til Armering af vore Søfarter, „Til Sø- og Kystforsvar“, som Udtrykket er i Finantsloven. Jeg kjender jo fra tidligere Forhandlinger det ærede Medlems Anskuelser om Søforternes Betydning, men han maa finde det naturligt, at jeg, naar jeg har en Anskuelse, der er aldeles modsat hans, hvert Aar vender tilbage med Forlangende om at blive sat i Stand til at kunne armere disse Søforter og at kunne forstærke dem paa en fyldestgørende Maade. Uagtet jeg vel antager, at de, dersom de skulde have været anlagte nu i dette Dieblis, vilde være blevne anlagte paa nogle andre Steder og muligvis ville være blevne byggede efter en noget anden Konstruktion har jeg dog den Tro, at disse Søforter, naar Ammunitionsmagasinerne forstærkes paa den Maade, som allerede er slet ved flere af dem, og som er paatænkt i det næste Finantsaar, samt naar de forsynes med det tilstrækkelige Antal panserbrydende Skots, vilde være et meget væsentlig Middele til at sikre Kjøbenhavn imod et Angreb fra Søiden og til at kunne afflaa et saadant. Selv om ogsaa et enkelt Stykke af en Frontstøi kan blive skudt bort og en enkelt Kafemat kan blive skudt sammen, er det dermed ingenlunde givet, at Søforterne have tabt deres Modstandssevne; jeg anser det tværtimod for i høi Grad tvivlsomt, om fjendtlige Skibe overhovedet vilde lægge sig saaledes hen imod de nu bestaaende Søforter, at disse med nogen Grad af Sandsynlighed ville kunne ødelægge dem ved deres Ud. — Det ærede Medlem berørte til Slutning Spørgsmaalet om de ved Værftet fast ansatte Haandværkeres Aar og spurgte Ministeren, om han ikke tænkte paa at foreslaa Foranstaltninger, hvorved de kunde blive forbedrede. Jeg kan til dette Spørgsmaal give omtrent det samme Svar som til en tidligere Udtalelse af det ærede Medlem, hvormed jeg har beskjæftiget mig, nemlig det, at naar det ærede Medlem vil apente forelæggelsen af de gjennemfete Ordnings- og Lønningslove for Søværnet, vil han finde, at Ministeren har havt sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og vil foreslaa Repræsentationen at bevilge de fornødne Beløb til Forbedring af disse Mænds Vilkaar, ligesom jeg ogsaa allerede nu tør udtale, at det under den længere fremskredne Behandling af Finantsloven vil blive godtgjort, at jeg ogsaa for indværende Finantsaar har tænkt paa disse Mænds Vilkaar. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintjer) udtalte sig i sine Betragtninger over Anven-